ΕΤΟΣ Ζ' Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 13 Ἰουνίου 1893 Ἀριθ. 310

Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ.χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
34 Ὁδὸς Φιλελήνων 34
Ἀπέναντι Ἀγγλ. ἐκκλησίας

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς ΟΚΤΩ ἡμερῶν.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν
καὶ παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργ καὶ "Ἑστίας"

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ', δ', ε' καὶ ς' ἔτους εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα ἢ δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐκ Σικάγου: Ἡ ἐπίσημος ἡμέρα. Προοίμιον τῆς προέδρου, ὁ λόγος τῆς κ. Παρρέν: ἡ ἀρχαία καὶ σύγχρονος Ἑλληνὶς καὶ ἡ γυναικεία ἀλληλεγγύη.—Τὸ Διεθνὲς τῶν γυναικῶν Συνέδριον.—Ἀνταποκρίσεις ἐκ Σικάγου: Ἡ ὑποδοχὴ τῆς κ. Πάλμερ.

ΕΚ ΣΙΚΑΓΟΥ

21 Μαΐου

Η ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΗΜΕΡΑ

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ ΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ.—Ο ΛΟΓΟΣ ΤΗΣ Κ. ΠΑΡΡΕΝ.—Η ΑΡΧΑΙΑ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣ ΚΑΙ Η ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ.

Διατί νὰ μὴ εἶμαι Σαπφώ, ἵνα διὰ τῶν ἁρμονικῶν τῆς λύρας μου φθόγγων σαγηνεύσω τὴν καρδίαν καὶ τὸν νοῦν τῶν μετὰ τόσου ἐνθουσιασμοῦ ἀναφερουσῶν τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα Ἀμερικανίδων! Διατὶ νὰ μὴ εἶμαι Ἀσπασία, ὅπως διὰ τῆς ῥητορικῆς μου δεινότητος, καὶ τῆς εὐφυΐας καὶ τῆς χάριτος κατορθώσω νὰ ἀναδειχθῶ ἐφάμιλλος τῶν ἐξόχων τούτων γυναικῶν, αἵτινες τόσα δείγματα τιμῆς καὶ συμπαθείας καὶ ἀγάπης μοὶ παρέχουσιν. Ὤ! πόσον θερμῶς ἐπεκαλέσθην σήμερον τὴν ἀντίληψιν καὶ ἐνίσχυσιν τῶν ἐξόχων ἐκείνων προγόνων μου, αἵτινες τόσον ἠγλάϊσαν τὸ φῦλόν μας, τόσον ἐδόξασαν καὶ ἀπηθανάτισαν τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα! Μετὰ πόσης συγκινήσεως ἀνέδραμον εἰς τὸ παρελθόν, μετὰ πόσης σπουδῆς ἐφυλλομέτρησα νοερῶς τὰς σελίδας τῆς ἱστορίας τῶν γυναικῶν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, πόσον θερμῶς ηὐχήθην καὶ ἐπόθησα νὰ μὴ διαψεύσω τὰς περὶ τῶν μεταγενεστέρων προσδοκίας τοῦ ἀκροατηρίου μου!

Ἦτο μεγάλη ἡ εὐθύνη, ἀνυπολόγιστος ἡ ἠθικὴ ὑποχρέωσις ἣν ἀνελάμβανον. Ἤμην ἡ μόνη ἐδῶ Εὐρωπαία γυνή, ἡ μὴ ἀντιπροσωπεύσασα μόνον τὸ γυναικεῖον παρόν, ἀλλὰ καὶ παρελθὸν μέγα καὶ ἔνδοξον. Ἤμην ἡ μόνη, ἥτις ὤφειλον νὰ δώσω λόγον τῶν πράξεών μου εἰς τὰς σκιὰς τῶν μεγαλοφυῶν ἐκείνων ὑπάρξεων αἵτινες ἐξέθρεψαν γενεὰς γιγάντων καὶ ἐξηπφάλισαν ἡμῖν τὴν τιμητικωτάτην τῶν θεσεων ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἡ κυανόλευκος, ἡ γαλανὴ σημαία μας, ἡ πασῶν ἐξέχουσα καὶ τὴν πρώτην κατέχουσα ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ θέσιν, κυματίζει ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς μου, ὡς μόνος ἀντιπρόσωπος τῆς μεγάλης φυλῆς εἰς ἣν ἀνήκω, τῶν γυναικῶν, ἃς ἀντιπροσωπεύω καὶ ὧν τὰς πράξεις καὶ τὸν βίον θα ἐξυμνήσω. Ἡ γλῶσσα, ἣν αἱ σημαῖαι τῶν μεγάλων ἐθνῶν λαλοῦσι, εἶναι εὐφραδὴς καὶ λακωνική. Ὑπὸ τὰς πτυχὰς τοῦ γαλανοῦ μας ἐμβλήματος ἀναγινώσκω ἐποποιΐαν ὁλόκληρον. Αἰσθάνομαι ἐμαυτὴν ὑπὸ τὸ κράτος ἀπεριγράπτου ἐνθουσιασμοῦ, ὑπερτάτης συγκινήσεως. Δὲν φοβοῦμαι πλέον, δὲν δειλιῶ, δὲν διστάζω. Τὸ κυανοῦν ἐκεῖνο χρῶμα ἀνοίγει εἰς τὸ πνεῦμα καὶ τὴν φαντασίαν μου ἀχανεῖς ὁρίζοντας. Μοὶ ἀναμιμνήσκει τὸν οὐρανὸν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐπ' αὐτοῦ σελαγίζουν τόσοι ἀστέρες ὑπέρλαμπροι, τόσα φωτεινὰ μετέωρα, ὥστε δὲν ἔχω ἢ νὰ ἐκλέξω τοὺς ὡραιοτέρους, ἵνα ἀποτελέσω, ἔστω καὶ ἀδεξίως λαμπρὸν στέμμα διὰ τὴν μεγάλην πατρίδα μου.

Το ὄνομά μου ἀκούω ἀπαγγελλόμενον κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην. Ζωηρὰ χειροκροτήματα μὲ ὑποδέχονται καὶ ὑπὸ τὰς ἐπευφημίας πάντων διευθύνομαι πρὸς τὸ βῆμα. Ἡ πρόεδρος κρούει τρὶς τὸ σφυρίδιόν της ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ ἡ ἡσυχία ἀποκαθίσταται.

«Σᾶς παρουσιάζω, λέγει, τὴν Ἀσπασίαν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος (χειροκροτήματα ἐνθουσιώδη). Σᾶς παρουσιάζω τὴν γυναῖκα ἐν τῷ προσώπῳ τῆς ὁποίας τιμῶ ὅ,τι ἐκλεκτὸν ἀνέδειξεν ἡ μεγάλη πατρίς της. Σᾶς παρουσιάζω τὴν σημαιοφόρον τοῦ ἐν Ἑλλάδι γυναικείου κινήματος, τὴν νέαν αὐτὴν γυναῖκα, ἥτις μὲ στιβαρὰν χεῖρα ἔλαβε τὴν σκαπάνην, ἵνα καταρρίψῃ εἰς τὴν πατρίδα της τοὺς φραγμοὺς τῶν κατὰ τοῦ φύλου της προλήψεων.

Ἡ Σαπφὼ καὶ ἡ Κόριννα θὰ σᾶς ὁμιλήσωσι διὰ τοῦ στόματός της».

Τὸ ἀκροατήριον ἐχειροκρότει ἐνθουσιωδῶς, ἀποτελούμενον ὑπὸ χιλιάδων ἀκροατῶν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ἐγὼ δὲ ἀνελθοῦσα εἰς τὸ βῆμα ἔλαβον ἀγγλιστὶ τὸν λόγον:

Κυρίαι καὶ κύριοι!

Οἱ τιμητικοὶ τίτλοι, οὓς ἡ ἐνθουσιώδης καὶ ἀγαπητὴ πρόεδρός μας μοὶ ἀπονέμει, μὲ ἐμβάλλουσιν εἰς ἀληθῆ ἀμηχανίαν. Μὲ ἀπεκάλεσεν Ἀσπασίαν καὶ Σαπφὼ τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος. Σᾶς βεβαιῶ, κυρίαι μου, ὅτι δὲν εἶμαι οὔτε Ἀσπασία, οὔτε Σαπφώ. Ἔχω μόνον τὴν τιμὴν νὰ εἶμαι ἀπόγονος τῆς θαυμασίας ταύτης πλειάδος, ἥτις πρὸ πολλῶν αἰώνων κατηύγασε τὸν γαλανὸν τῆς πατρίδος μου οὐρανόν. Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ εἶμαι ἓν ταπεινὸν καὶ ἐλάχιστον τέκνον τῆς μεγάλης ἐκείνης μητρός, εἰς τοὺς στοργικοὺς τῆς ὁποίας κόλπους ἐγαλουχήθη σύμπας ὁ πεπολιτισμένος κόσμος. Ἀντιπροσωπεύω τὸ παρὸν καὶ ὄχι τὸ παρελθὸν τῆς μεγάλης πατρίδος μου. Ἀντιπροσωπεύω τὸ ἀσθενὲς φῦλον τῆς συγχρόνου Ἑλλάδος καὶ ὄχι τὰς ἐξοχους ἐκείνας καὶ μεγάλας διανοίας, εἰς ἃς κατὰ μέγα μέρος, ὀφείλεται ἡ δόξα καὶ τὸ κλέος τῶν χρυσῶν μας χρονων, τὸ θέλγητρον καὶ ἡ γοητεία τῆς ἐκπολιτιστικῆς πορείας τῆς ἀρχαιότητος.

Λυποῦμαι ἀληθῶς, αἰσθανομένη τὴν σμικρότητά μου. Λυποῦμαι μὴ δυναμένη νὰ ἀναμετρηθῶ πρὸς τὰς γυναῖκας μας τοῦ παρελθόντος, λυποῦμαι σήμερον εἴπερ ποτε ἄλλοτε, διότι εἰς τὸν ὡραῖον καὶ ἀμάραντον στέφανον τοῦ θριάμβου καὶ τῆς ἀθανασίας, ὃν αἱ μεγαλοφυέστεραι γυναῖκες τοῦ κόσμου ὅλου πλέκουσιν ἐδῶ, ἡ νεωτέρα Ἑλλὰς δὲν ἔχει νὰ συνεισφέρῃ εἰμὴ ἄσημον καὶ ταπεινὸν ἀνθύλλιον (χειροκροτήματα ἐνθουσιώδη).

Φοβερὰ καὶ μακραίων δουλεία κατέστησε τὰς χεῖράς μας ἀδρανεῖς, τὸ πνεῦμά μας ἀσθενικόν. Τὰ σκότη τῶν μαύρων τῆς τυραννίας χρόνων ἀφῆκαν σκιερά τινα σημεῖα ἐπὶ τοῦ ὡραίου τῆς Ἑλλάδος ὁρίζοντος, καὶ ὁ βαρβαρικὸς ζυγός, ὑφ' ὃν αἱ προμήτορες ἡμῶν ἐστέναζον, μᾶς ἐκληροδότησε προλήψεις, ἃς δὲν κατωρθώσαμεν νὰ διασκεδάσωμεν ἐντελῶς ἔτι.

Ἐν τούτοις βαδίζομεν καὶ ἡμεῖς πρὸς τὴν πρόοδον. Τὰ ἀγήρω καὶ ἀθάνατα τῶν προγόνων μας μνημεῖα λαλοῦσιν εἰς τὰς καρδίας μας τὴν γλυκυτέραν καὶ ποιητικωτέραν τοῦ κόσμου γλῶσσαν.

«Δὲν ἀποθνήσκει, μᾶς λέγουσιν, ἔθνος, πρὸ τῶν ἔργων τοῦ ὁποίου καὶ αὐτὸς ὁ τῶν πάντων δήμιος *χρόνος* ἀντιπαρῆλθεν ἀνίσχυρος».

Μια πόλις τῆς μεγάλης πατρίδος σας, ἡ Βοστώνη, ἐφιλοδόξησε τὸ ὄνομα τῆς ἰδικῆς μου πατρίδος, τὸ ὄνομα τῶν Ἀθηνῶν. Οὕτως ἡ μικρὰ Ἑλλὰς ἐγένετο ἀνάδοχος τοῦ μεγαλειωτέρου πνευματικοῦ τῆς Ἀμερικῆς κέντρου, χάρις εἰς τὸ ὄνομα τῶν Ἀθηνῶν, τὸ ὁποῖον σημαίνει φῶς, πρόοδον, πολιτισμὸν, γράμματα, τέχνας, ἐπιστήμας. Ἀλλ' ὑπὲρ πάντα ταῦτα τὸ ὄνομα *Ἀθῆναι* ἔχει ἄλλην τινὰ ἀρχαιοτέραν σημασίαν. Ἀποδεικνύει τὴν ἐπικράτησιν τῆς γυναικὸς κατὰ τοὺς ἀρχαιοτάτους ἐκείνους χρόνους, τὴν ὑπεροχὴν τῶν γυναικείων θεοτήτων ἀνὰ τὸ Πάνθεον τοῦ Ὀλύμπου. Αἱ γυναῖκες μας τῶν χρόνων ἐκείνων, κατὰ ἀρχαιοτάτην παράδοσιν, εἶχον τὰ αὐτὰ μετὰ τῶν ἀνδρῶν πολιτικὰ δικαιώματα. Ὅταν δ' ἐπρόκειτο νὰ δοθῇ ἓν ὄνομα εἰς τὴν νεοκτισθεῖσαν τότε πόλιν μας, αἱ γυναῖκες συνελθοῦσαι πᾶσαι εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκλογῆς ἐψήφισαν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τῆς Ἀθηνᾶς, ἐνῷ οἱ ἄνδρες ἀμελέστεροι τῶν γυναικῶν δὲν συνῆλθον νὰ ψηφίσωσι καὶ ὁ Ποσειδῶν ὁ ὑποψήφιος τῶν ἀνδρῶν ἐνικήθη.

Ἀλλ' ἀφήσωμεν τὰς παραδόσεις καὶ ἔλθωμεν εἰς τὴν ἱστορίαν. Ὁ χρυσοῦς αἰὼν τῶν Ἀθηνῶν ὀφείλεται εἰς τὴν Ἀσπασίαν. Ἡ γλυπτική, ἡ θεία τοῦ Πραξιτέλους τέχνη, ἐπενοήθη ὑπὸ τῆς Κορινθίας Κόρας. Ἡ Θεανώ, ἡ ἀρίστη τῶν μαθητριῶν τοῦ Πυθαγόρα, ὄχι μόνον ἐτελειοποίησε τὴν σχολήν του μετὰ τὸν θάνατον τοῦ μεγάλου διδασκάλου, ἀλλὰ καὶ ζῶντος ἔτι αὐτοῦ ἡ διδασκαλία της ἐκρίνετο ὑπερτέρα τῆς ἰδικῆς του. Ἡ Σαπφὼ διεκρίθη μεταξὺ τῶν ἐξοχωτέρων τῆς ἐποχῆς της ποιητῶν καὶ ἡ Κόριννα ἐνίκησεν ἑπτάκις τὸν Πίνδαρον. Πολλαὶ ἄλλαι γυναῖκες ἔξοχοι καὶ σοφαὶ ἠριθμοῦντο ἀνὰ ἑκατοντάδας καὶ αἱ εἰς τὰς σχολάς των φοιτῶσαι μαθήτριαι πολυπληθεῖς.

Αἱ Σπαρτιάτιδες γυναῖκες μας μὲ τὸ *τὰν ἢ ἐπὶ τὰν* ἀνέδειξαν τὴν μικρὰν Σπάρτην ὡς τὴν ἡρωϊκωτέραν καὶ ἐνδοξοτέραν τοῦ κόσμου χώραν

Ἡ Ἑλλὰς ἔπεσεν ὅταν αἱ γυναῖκες τῆς Ἀσίας εἰσήγαγον παρ' ἡμῖν τὴν ἀνατολικὴν νωθρότητα καὶ πολυτέλειαν, ὅταν τὴν γυναῖκα τῶν γραμμάτων καὶ τῶν πολέμων διεδέχθη ἡ γυνὴ τῆς ματαιότητος καὶ τῶν ἡδονῶν. Ἡ Ἑλλὰς ἔπεσε καὶ ἡ Ρώμη τὴν διεδέχθη, εὐτυχὴς μὲν καὶ κραταιὰ ἐνόσῳ τὰ τέκνα της ἀνετρέφοντο ἀπὸ Κορνηλίας, ἀσθενὴς δὲ καὶ ἑτοιμοθάνατος μὲ συζύγους καὶ μητέρας Ἀγριππίνας καὶ Μεσσαλίνας.

Οἱ λαοὶ τῆς Δύσεως καὶ τοῦ Βορρᾶ ἐπολιτίσθησαν καὶ προήχθησαν διότι ἠγάπησαν καὶ ἐσεβάσθησαν τὴν γυναῖκα, εἰς ἓν νεῦμα τῆς ὁποίας ἐξέθετον τὴν ζωήν των εἰς πάντα κίνδυνον.

Ἀλλ' ἐν τῇ γενικῇ ταύτῃ τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν καὶ ἐθνῶν ἀναγεννήσει, τί γίνεται ἡ ὑποδουλωθεῖσα Ἑλλάς; Ἐξηφανίσθη; ἐξεφυλίσθη; ἐξέλιπεν;

Ὄχι! Αἱ γυναῖκες μας ἠγρύπνουν. Αἱ γυναῖκες μας διετήρησαν τὰ ἤθη, τὰ ἔθιμα, τὰς παραδόσεις, ὡς πολυτίμους παρακαταθήκας, ἃς ἐκληροδότουν ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν. Ὁ χριστιανισμός, ἡ μεγάλη αὕτη τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἰσότητος θρησκεία, ἣν αὗται πρῶται ἠσπάσθησαν καὶ τῆς ὁποίας ἐγένοντο αἱ φανατικώτεραι ἀπόστολοι καὶ κήρυκες, ἐπλήρου τὰς καρδίας των ἁγίου ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἐνθουσιασμοῦ καὶ πόθου ἱεροῦ πρὸς ἀνάκτησιν τῆς ἀπολεσθείσης ἐλευθερίας, τῆς δεσμευθείσης ἀνεξαρτησίας των. Τὸ γάλα τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τοῦ χριστιανισμοῦ, δι' οὗ ἐγαλούχησαν τὰ τέκνα των εἶναι τὸ αἷμα τὸ ὁποῖον ταῦτα ἀφειδῶς καὶ ἡρωϊκῶς ἔχυσαν πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς χώρας των.

* * *

Εἶναι ὡραία καὶ γοητευτικὴ ἡ φύσις τῆς πατρίδος μου.

Μαγικὰ καὶ ἀνθόσπαρτα τοπεῖα, ἁλύσεις γραφικωτάτων ὀρέων, ποταμοὶ ὁρμητικοὶ καὶ ρύακες δειλοί, φλοισβίζοντες διασχίζουσιν αὐτὴν ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον. Ὑπὸ τὸν πάντοτε κυανοῦν καὶ χαρωπὸν οὐρανόν μας τὸν φιλαρέσκως ἐγκατοπτριζόμενον εἰς τὰ μαρμαίροντα τῆς γαλανῆς μας θαλάσσης ὕδατα ἡ φύσις διατελεῖ ἐν διαρκεῖ καὶ ἀδιαπτώτῳ φαιδρότητι. Ὑπάρχει ἐν τούτοις μικρά τις τῆς Ἑλλάδος γωνία, βράχος μαῦρος καὶ ἀπόκρημνος, τοποθεσία ἀγρία ἐπὶ τῆς ὁποίας οὐδέποτε βλαστάνει ἄνθος, οὐδέποτε ἡ χλόη ἐξαπλοῖ τὴν σμαραγδίνην καλύπτραν της. Παρὰ τὰ ὡς τάφους χαίνοντα βάραθρα τοῦ βράχου τούτου διέρχεται παφλάζων εἰς ἀπειλητικὸς ποταμὸς ὑπὸ τὸν ὁρμητικὸν ροῦν τοῦ ὁποίου ἐξηφανίσθησαν αἱ ἡρωϊκώτεραι τοῦ κόσμου γυναῖκες, αἱ ἀθάνατοι Σουλιώτιδές μας. Ἡ φύσις ἐκεῖ πενθεῖ μέγα καὶ αἰώνιον πένθος! Δρὰξ γυναικῶν κατεπάτησεν εἰς τὴν θέσιν ταύτην πάντα νόμον φυσικὸν καὶ ἔνστικτον ἀνθρώπινον. Δρὰξ γυναικῶν ἡρωΐδων, ὕψωσεν ἐκεῖ τρόπαιον γιγάντιον, βωμὸν ἀπροσπέλαστον εἰς δοξαν καὶ τιμὴν τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος.

Χορεύουσαι καὶ ᾄδουσαι τὸ ᾖσμα τῆς ἐλευθερίας ἐδέχθησαν ἐκεῖ αἱ ἡρωΐδες μας τὸν θάνατον. Ἀπὸ τοῦ βράχου αὐτοῦ ἐκρήμνισαν τὰ τέκνα των καὶ ἑαυτάς, προτιμήσασαι νὰ ἀποθάνωσιν ἐντίμως καὶ ἡρωϊκῶς παρὰ νὰ ζήσουν ἐν δουλείᾳ καὶ ἀτιμίᾳ. Ἦταν μητέρες τῶν μητέρων μας αἱ μάρτυρες αὗται τοῦ πατριωτισμοῦ, ἐφαμίλλους τῶν ὁποίων ἡ ἱστορία καθ'ὅλην τὴν μακρὰν καὶ περιπετειώδη τῆς ἀνθρωπότητος ἐξέλιξιν δὲν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ.

Συγκινεῖσθε; δακρύετε; Σπένδετε καὶ σεῖς θερμὸν δάκρυ, ἐλάχιστον θαυμασμοῦ καὶ συμπαθείας φόρον εἰς τὴν μνήμην τῶν πρωταγωνιστριῶν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος;

Αἱ μητέρες σας δὲν ὑπῆρξαν ἀπαθεῖς καὶ ἀδιάφοροι εἰς τοιοῦτον ἡρωϊσμόν. Εὐθὺς ὡς ἡ ταχύπτερος φήμη διελάλησεν ἀνὰ τὴν μεγάλην σας χώραν τὴν εἴδησιν τῆς ἀπελευθερώσεώς μας, γυνὴ Ἀμερικανίς, ὑπερόχου μορφώσεως καὶ μεγάλης καρδίας ἐξεπατρίσθη, ἀπωρφανίσθη τῶν φίλων καὶ συγγενῶν καὶ κατῆλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἵνα ἐπιληφθῇ τῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς μας μορφώσεως. Συνδεόμεθα ἔκτοτε μεθ' ὑμῶν δι' ἀδιαρρήκτων ἀδελφικῶν δεσμῶν. Ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως ὑψοῦτο ἔτι ὁ μιναρὲς τῶν Τούρκων καὶ ὁ χότζας ἀνήγγελλεν ἀπ' αὐτοῦ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς, καθ' ἣν ἐποχὴν ἡ ἀοίδιμος συμπολῖτις σας Φανὴ Χίλλ μετὰ τοῦ σοφοῦ συζύγου της ἔθετε τὰ θεμέλια τοῦ πρώτου ἐν Ἀθήναις Παρθεναγωγείου.

Εἰς τὸ σχολεῖον τοῦτο, τὸ μέχρι σήμερον ἄριστα λειτουργοῦν, ἀνετράφησαν καὶ ἐξεπαιδεύθησαν πλεῖσται Ἑλληνίδες, διακριθεῖσαι καὶ ἐπίζηλον καταλαβοῦσαι θέσιν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κοινωνίᾳ. Εἰς τὸ Λεύκωμα τῶν ἐξόχων τοῦ αἰῶνος Ἑλληνίδων, τὸ ὁποῖον κατ' αὐτὰς ἐν Ἑλλάδι ἐκδίδομεν, ἡ Ἀμερικανὶς αὕτη τὴν καταγωγήν, ἀλλὰ μήτηρ πνευματικὴ πολλῶν συγχρόνων Ἑλληνίδων, κατέχει τιμητικωτάτην θέσιν.

Εἰς τὴν ἔκθεσίν μου, ἣν θὰ ἀναγνώσω τὴν προσεχῆ Παρασκευήν, περὶ δράσεως συγχρόνων Ἑλληνίδων καὶ γυναικείων σωματείων καὶ ἑταιρειῶν, θέλω πραγμάτευθῆ ἐκτενέστερον καὶ περὶ τῶν συμπολιτίδων μου ἐκείνων, αἵτινες ἔθηκαν τὰς πρώτας βάσεις τῆς γυναικείας ἐν Ἑλλάδι παιδεύσεως.

Ἡ σύγχρονος Ἑλληνίς, κυρίαι μου, εἶναι εὐφυής, ἐνεργητική, ἀπειροπληθῆ δ' ὑπάρχουσι γυναικεῖα σωματεῖα, λειτουργοῦντα καὶ δρῶντα ἐπὶ τῆς καθόλου ἀναπτύξεως καὶ προόδου μετὰ θαυμαστῆς ἐπιτυχίας, καὶ ἀποδεικνύοντα δι' ἔργων πεπλανημένας καὶ γελοίας τὰς περὶ γυναικείας ἀνικανότητος ἐπικρατούσας ἔτι παρ' ἡμῖν προλήψεις.

Ἐὰν δ' ἡ ἐλαφρὰ καὶ ἐπιπόλαιος τοῦ βίου τῶν αἰθουσῶν ἀνατροφὴ ἠρίθμει ὀλιγώτερα θύματα, βεβαίως ἡ θέσις μας θὰ ἦτο πολὺ καλλιτέρα. Αἱ μάταιαι καὶ ἐκνευρισμέναι αὗται γυναῖκες εἶναι παρ' ἡμῖν, ὡς καὶ ἀπανταχοῦ τοῦ κόσμου, ὁ ἐπικινδυνοδέστατος ἐχθρὸς καὶ ἡμῶν καὶ τῆς ἀνθρωπότητος ἐν γένει. Αὗται διὰ τῆς ἀσκόπου καὶ μωρᾶς ἀνατροφῆς, ἣν παρέχουσιν εἰς τὰ τέκνα των, δημιουργοῦσι τὴν ἐκφύλισιν, τὴν κατάπτωσιν αὐτῆς τῆς ἀνθρωπότητος. Μοὶ ἐκάματε, κυρίαι μου, τὴν τιμὴν νὰ μοὶ ζητήσητε τὴν περὶ γυναικείας ἀλληλεγγύης γνώμην μου.

Διεθνὴς γυναικεία ἀλληλεγγύη, διεθνὴς σύνδεσμος μέλλων νὰ ἐπιδράσῃ εὐεργετικῶς ἐπὶ τῆς τύχης τῆς ἀνθρωπότητος, θὰ ἐπιτευχθῇ μόνον ὅταν τροποποιηθῇ ἡ ἀνατροφή, ἡ μόρφωσις τῶν γυναικῶν τῆς ἐπιβλαβοῦς ταύτης τάξεως.

Καταπολεμήσωμεν τὸ συστημα τῆς μωρᾶς καὶ ἀσκόπου καὶ ἐπιπολαίου ἀνατροφῆς των. Δὲν θὰ ἀποκτήσωμεν ποτὲ οὔτε ἐλευθερίας, οὔτε δικαιώματα, οὔτε ἰσότητα, ἐνόσῳ τοιαῦται μητέρες καὶ σύζυγοι μορφόνουσι καὶ ἐμπνέουσι τοὺς ἄνδρας, παρ' ὧν ἐξαρτᾶται ἡ βελτίωσις τῆς τύχης μας.

Εὐτυχῶς ἐν Ἑλλάδι ὀλίγας ἔχομεν τοιαύτας γυναῖκας καὶ ὀλίγους ἄνδρας ἐμπνεομένους παρ' αὐτῶν. Ὁ τύπος μας, ἡ μεγίστη καὶ παρ' ἡμῖν ἐκπολιτιστικὴ αὕτη δύναμις, ὁ κυριώτατος τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ μας παράγων εἶναι ὑπὲρ τῆς ἀνεπτυγμένης, ὑπὲρ τῆς ἐργαζομένης, ὑπὲρ τῆς προοδευτικῆς τάξεως τῶν γυναικῶν. Ἐνισχύει, ἐξαίρει, ἐγκωμιάζει πάντοτε τὰς ὑπὲρ τοῦ καλοῦ ἐργαζομένας γυναῖκας, αἵτινες σήμερον ἀνὰ τάγματα παρ' ἡμῖν ἀριθμοῦνται καὶ εἰς πᾶσαν κοινωνικὴν τάξιν ἀνήκουσι.

Πᾶσαι ἡμεῖς ἔχομεν ἐστραμμένα τὰ βλέμματα πρὸς σᾶς, ὦ γυναῖκες τῆς Ἀμερικῆς, πρὸς σᾶς, ὦ πρωταγωνίστριαι τῆς προόδου. Ἐπὶ τὰ ἴχνη ὑμῶν ὀνειροπολοῦμεν καὶ φιλοδοξοῦμεν νὰ βαδίσωμεν. Σεῖς ἠνοίξατε πρῶται τὴν ὁδόν. Σεῖς, αἱ ἀνὰ χιλιάδας ἀριθμούμεναι συγγραφεῖς καὶ ῥήτορες καὶ φιλόλογοι καὶ ἰατροὶ καὶ δικηγόροι καὶ ἔξοχοι μητέρες καὶ θαυμάσιαι συζυγοι καὶ μοναδικαὶ πατριώτιδες, ἀπεδείξατε τί δύναται ἀνεπτυγμένη γυνή. Τὰ ἰδικά σας μέτωπα κατηύγασε πρῶτον τὸ φῶς τῆς ἐπιστήμης. Σεῖς ἀποτελεῖτε τὴν ἐμπροσθοφυλακὴν τῆς γυναικείας φάλαγγος. Σεῖς διεδέχθητε τὰς προγόνους μας, αἵτινες νοερῶς παρίστανται βεβαίως σήμερον ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν, εἰς τὴν μεγάλην ταύτην πνευματικὴν ἑορτήν, στεφανόνουσαι διὰ στεφάνου δάφνης τὸ μέγα καὶ ἐκπολιτιστικὸν ἡμῶν ἔργον».

ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Σκάγον 27 Μαΐου

Παρατρέχω τὸ πρόγραμμα, ἵνα ἐκθέσω ἐπὶ τοῦ παρόντος λεπτομερῶς πᾶν ὅ,τι ἀνάγεται εἰς ἡμᾶς, ἐπιφυλασσομένη νὰ ἐπανέλθω εἰς τὴν τακτικὴν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου ἔκθεσιν.

Σήμερον ὤφειλον νὰ ὁμιλήσω περὶ «Γυναικείων ἐν Ἑλλάδι σωματείων καὶ ἑταιριῶν» καὶ ἐν γένει περὶ τῆς δράσεως τῆς συγχρόνου Ἑλληνίδος.

Ἡ συνεδρίασις τῆς ἑσπέρας ταύτης ἦτο ἀφιερωμένη ὁλόκληρος εἰς ἀνάγνωσιν τῶν ἐκθέσεων τῶν ξένων κεκλημένων περὶ τῶν σωματείων καὶ ἑταιριῶν τῆς ἰδίας πατρίδος ἑκάστης ἐκ τούτων.

Ἤμην τρίτη εἰς τὸ πρόγραμμα καὶ πάλιν δ' ἡ πρόεδρός μας δὲν ἠμέλησε νὰ μοὶ πλέξῃ ὁλόκληρον πανηγυρικὸν καὶ πρὸ τῆς ὁμιλίας μου καὶ μετ' αὐτήν. Παραθέτω ἐν Ἑλληνικῇ μεταφράσει, ὅ,τι ἀνέγνωσα Ἀγγλιστί.

Δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐκθέσω λεπτομερέστερον τὰ κατὰ τὰς

γυναικείας ἐν Ἑλλάδι ἑταιρίας καὶ ἀδελφότητας. Κατέθεσα ὅμως ἔκθεσιν ἐκτενεστέραν. Δὲν εἰξεύρω ἐὰν τὰ παρ' ἐμοῦ λεχθέντα θὰ ἱκανοποιήσωσι τὰς ἐνδιαφερομένας κυρίας. Φαίνεται ὅμως, ὅτι ἐνεποίησαν ἐδῶ εὐχάριστον ἐντύπωσιν καὶ ποιάν τινα ἔκπληξιν, ἐὰν κρίνω ἐκ τῶν χειροκροτημάτων, ἅτινα μὲ διέκοπτον, καὶ ἐκ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ, ὃν τὸ ἀκροατήριόν μου ἐξεδήλωσεν, ὅταν ἰδίᾳ ἤκουσεν ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἡ πρώτη ἐν Ἑλλάδι δημοσιογράφος γυνή.

Αἱ συνεντεύξεις μου μετὰ ρέπορτερ ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν διαδέχονται ἡ μία τὴν ἄλλην, καὶ ἡ εἰκών μου ἐγένετο περιζήτητος.

Οὕτω τὸ «Inter-Ocean» τῆς 21 Μαΐου, μία τῶν μεγίστων τοῦ Σικάγου ἐφημερίδων, δημοσιεύει τὴν εἰκόνα μου μετὰ κολακευτικωτάτων κρίσεων, τὸ «Élite» τὸ πλουσιώτερον καὶ σοβαρώτερον τῶν περιοδικῶν ἐπίσης, ὡς καὶ πολλαὶ ἄλλαι ἐφημερίδες τοῦ Σικάγου, τῆς Νέας Ὑόρκης, τῆς Οὐασιγκτῶνος.

Τὸ ταξειδιον αὐτὸ μὲ ἀπεζημίωσε γενναιότατα δι' ὅλους τοὺς κόπους καὶ τάς θυσίας, εἰς ἃς ὑπεβλήθην. Ὁ εὐγενὴς δὲ καὶ φιλόξενος αὐτὸς λαός, μὲ ἔκαμε νὰ αἰσθανθῶ συγκινήσεις καὶ νὰ ἀπολαύσω στιγμὰς εὐτυχίας καὶ ἱκανοποιήσεως, ἃς οὐτε εἶχον ὀνειροπολήσει ποτὲ εἰς τὸν περιωρισμένον κοινωνικὸν κύκλον μας . . . .

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ ΚΑΙ Η ΕΝ ΓΕΝΕΙ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΔΡΑΣΙΣ

Μελέτη ἀναγνωσθεῖσα ὑπὸ τῆς κ. Καλλιρρόης Παρρὲν εἰς τὸ ἐν Σικάγῳ Διεθνὲς Συνέδριον τῶν Γυναικῶν

Ἀφ' ἧς στιγμῆς ἡ σημαία τῆς ἀνακτηθείσης ἐλευθερίας μας ὑψώθη ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων τοῦ ἐνδόξου τῆς Ἀκροπόλεως βράχου, ἀφ' ἧς στιγμῆς αἱ σάλπιγγες τῆς ἀνεξαρτησίας διετυμπάνισαν ἀνὰ τὸν κόσμον ὅλον τὴν χαρμόσυνον εἴδησιν τῆς νεκραναστάσεως τῆς μεγάλης τοῦ πολιτισμοῦ κοιτίδος, οἱ ἀπανταχοῦ τοῦ κόσμου διεσπαρμένοι ἀπάτριδες Ἕλληνες ἔσπευσαν νὰ φιλήσωσι τὸ ἐλεύθερον ἥδη τῆς γενετείρας γῆς χῶμα καὶ νὰ ζητήσωσιν εἰς τοὺς κόλπους αὐτῆς τὸ γλυκὺ ἐκεῖνο θάλπος, τὸ ὁποῖον μόνη ἡ πατρίς, ὅσον πτωχὴ καὶ ἀσθενὴς καὶ ἂν εἶναι, παρέχει εἰς τὰ τέκνα της.

Οἱ ἄνδρες τότε ἐν συνδέσμοις καὶ ἑταιρείαις ἐπελήφθησαν τῆς πολιτικῆς τῆς χώρας διοργανώσεως, ἐνῷ αἱ ὀλίγαι γυναῖκες, αἱ τυχοῦσαι ποιᾶς τινος μορφώσεως, ἢ ἀνέλαβον τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ὁμοφύλων ἢ ἐτράπησαν εἰς ἔργα φιλανθρωπίας, γενόμεναι μητέρες τῶν ὀρφανῶν, ἅτινα ὁ πόλεμος ἀφῆκεν ἄστεγα καὶ ἀπροστάτευτα, καὶ προστάτιδες τῶν γυναικῶν, ἐκείνων, ὅσοι διὰ τοῦ αἵματός των ἐξηγόρασαν τὴν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος.

Πρῶται πνευματικαὶ τοῦ ἔθνους μητέρες εἶναι αἱ ἀοίδιμοι Πολυτίμη Κουσκούρη, Ἀγγελικὴ Καίρη, Ἑλένη Πιταδάκη, Μάνου, Ἀσπασία Σουρμελῆ καὶ πολλαὶ ἄλλαι, ὧν τὰ ὀνόματα ἀδυνατῶ νὰ ἀπαριθμήσω ἐνταῦθα.

Πρῶται τῆς φιλανθρωπίας ἐργάτιδες, αἱ σύζυγοι καὶ αἱ θυγατέρες τῶν στρατηγῶν καὶ ἀγωνιστῶν μας, καὶ ἐν γένει πᾶσαι αἱ δυνάμεναι νὰ παράσχωσι βοήθειαν καὶ προστασίαν εἰς τὰς ἐχούσας ἀνάγκην αὐτῆς. Ἀλλ' ἡ φιλανθρωπία τότε ἐνηργεῖτο μεμονωμένως καὶ ἑκάστη εὐποροῦσα οἰκογένεια ἐθεώρει καθῆκόν της νὰ συντηρῇ τοιοῦτον ἀριθμὸν δυστυχῶν, ὁποῖον οἱ πόροι καὶ τὰ μέσα, ἅ-ινα διέθετε, τῇ ἐπέτρεπον. Βαθμηδὸν ὅμως καὶ κατ' ὀλίγον, ὅταν ὁ πολιτισμὸς καὶ αἱ Εὐρωπαϊκαὶ συνήθειαι εἰσήχθησαν καὶ παρ' ἡμῖν, ὅταν ἡ ἀνάπτυξις τῶν γυναικῶν ἐπέτρεψε τὴν εἰς συνδέσμους καὶ συλλόγους καὶ ἀδελφότητας ἕνωσιν αὐτῶν, τότε ἡ φιλανθρωπία ἤρξατο ἐξασκουμένη σκοπιμώτερον καὶ συστηματικώτερον.

Ἡ πρώτη δοῦσα τὸ σύνθημα τῆς συστηματικῆς φιλανθρωπίας εἶναι ἡ ἀοίδιμος Σούτσου, κόρη ἡγεμονικοῦ οἴκου, ἥτις περισυνέλεξεν ὑπὸ τὴν στέγην της πάντα τὰ ὑπὸ τῆς χολέρας τοῦ 1854 ἀπορφανωθέντα θυγάτρια τῶν ἀπόρων καὶ ἔθηκε τὰς βάσεις τοῦ πρώτου ἐν Ἑλλάδι Ὀρφανοτροφείου τῶν θηλέων, τὸ ὁποῖον δι' ἐτησίων εἰσφορῶν καὶ γενναίων κληροδοτημάτων λειτουργοῦν, ὄχι μόνον πολλὰς ἑκατοντάδας ὀρφανῶν ἐξέθρεψε καὶ ἀποκατέστησε μέχρι σήμερον, ἀλλὰ καὶ κάτοχον περιουσίας ἐκ τριῶν περίπου ἑκατομμυρίων εὑρίσκεται σήμερον.

Διάδοχον τῶν γενναίων καὶ φιλανθρώπων αἰσθημάτων της ἀφῆκεν ἡ ἀοίδιμος Σούτσου τὴν ἐκ τοῦ υἱοῦ νύμφην της κ. Ναταλίαν Σούτσου, γυναῖκα φέρουσαν ἐν ἑαυτῇ τὴν ἰδιοφυΐαν τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῆς αὐταπαρνήσεως. Αὕτη συνέστησε τὴν ἐν Ἀθήναις Φιλόπτωχον Ἑταιρείαν τῶν Κυριῶν, εὐεργετοῦσαν ἤδη ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν τὴν πάσχουσαν τῆς πρωτευούσης μας κοινωνικὴν τάξιν. Ὑπὸ τὰς σημαίας της ἡ κ. Σούτσου ἔχει τεταγμένας πάσας τὰς ἐπὶ φιλανθρώποις αἰσθήμασι διαπρεπούσας Ἑλληνίδας, αἵτινες μετ' ἀναλόγου ζήλου ἐργάζονται μετ' αὐτῆς τὸν καλὸν τῆς φιλανθρωπίας καὶ τοῦ ἐλέους ἀγῶνα.

Ἐκτὸς τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος ἡ κ. Ναταλία Σούτσου προεδρεύει καὶ τοῦ ὑπὲρ τῶν ἀναρρωνυόντων τοῦ Πολιτικοῦ Νοσοκομείου σωματείου καὶ τοῦ ὑπὲρ τῶν Ἀπόρων Ἐργατίδων Ἀσύλου τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης, τοῦ ὁποίου γενικὴ γραμματεὺς εἶμαι ἐγὼ καὶ τοῦ Κεντρικοῦ Σωματείου τῶν Θυγατέρων τοῦ Βασιλέως, κλάδου τούτου τοῦ μεγάλου ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Διεθνοῦς Σωματείου τῶν Θυγατέρων τοῦ Βασιλέως, ὑπὸ τὰς σημαίας τοῦ ὁποίου πολλὰς ἐξ ὑμῶν ἐνταῦθα συνήντησα, καὶ παρ' ὧν ἀδελφικῆς ἔτυχον ἀγάπης καὶ ἐνδιαφέροντος.

Τὸ Ἡμέτερον Σωματεῖον ἀναγνωρισθὲν παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, διαιρεῖται εἰς τρεῖς ἐπὶ τοῦ παρόντος κύκλους, ὧν ὁ κεντρικὸς οὗ μέλος καὶ ἱδρύτρια εἶμαι καὶ ἐγώ, συνέστησεν ἤδη Νοσοκομεῖον τῶν Ἀνιάτων Γυναικῶν, λειτουργοῦν ἀπὸ ἑνὸς περίπου ἔτους καὶ παρέχον νοσηλείαν καὶ περίθαλψιν εἰς ἓξ ἐπὶ τοῦ παρόντος δυστυχεῖς γυναῖκας. Ὁ ἕτερος τῶν κύκλων φέρων τὸ ὄνομα «Ἀλεξάνδρα» εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἀτυχοῦς βασιλοπαιδός μας, ἀποτελεῖται ἀπὸ νεαρὰς κόρας καὶ ἐργάζεται πρὸς παροχὴν ἐνδυμάτων πρὸς τὰς ἐνδεεῖς ὁμηλικάς των. Ὁ τρίτος κύκλος ἐργάζεται πρὸς συντήρησιν πτωχῶν γυναικῶν, αἵτινες ἀνήκουσιν εἰς εὐγενεῖς οἴκους καὶ στεροῦνται παντὸς μέσου συντηρήσεως. Ἡ παρ' ἡμῖν σύστασις τῶν Κύκλων τῶν Θυγατέρων τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως, ὀφείλεται εἰς τὴν Γενικὴν γραμματέα μας δεσποινίδα Μπέσσην Μάσσωνος, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς κ. Σούτσου.

Τὰ προμνημονευθέντα γυναικεῖα σωματεῖα ἔχω τὴν ἐντολὴν νὰ ἀντιπροσωπεύσω ἐνταῦθα, καταθέτω δὲ τὸν οἰκεῖον ἑκάστου κανονισμόν, ἀδυνατοῦσα νὰ πραγματευθῶ ἐκτενέστερον τὰ κατὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῶν.

Ἀλλ' ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας ὀφείλεται

εἰς Σωματεῖον Κυριῶν, τὸ ὁποῖον παρέχει ἐργασίαν εἰς τριακοσίας περίπου γυναῖκας ἐν τῷ ἱδρυθέντι ἀπὸ ἐτῶν ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τῆς εἰς πᾶν καλὸν πρωταγωνιστούσης βασιλίσσης μας καὶ εὐδοκίμως λειτουργοῦντι ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς κ. Ἑλένης Σκουζέ, Ἐργαστηρίῳ τῶν Ἀπόρων Γυναικῶν, τοῦ ὁποίου τὰ ἔργα θὰ ἐκτιμήσητε ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς Γυναικείας Ἐκθέσεως. Τὸ Σωματεῖον τοῦτο ἀποτελούμενον ὑπὸ κυριῶν φιλοπροόδων ἵδρυσε καὶ Παρθεναγωγεῖον ἀνώτερον, ἐπιλαμβανόμενον τῆς μορφώσεως πολλῶν νεαρῶν Ἑλληνίδων.

Μέγα ἐπίσης γυναικεῖον Σωματεῖον, οὗτινος ἡ φιλάνθρωπος ἡμῶν βασίλισσα προΐσταται, εἶνε τὸ Νοσοκομεῖον ὁ Εὐαγγελισμός, μέγαρον πλουσιον καὶ πολυτελές, διοικούμενον ὑπὸ Κυριῶν καὶ παρέχον νοσηλείαν καὶ περίθαλψιν εἰς πᾶσαν δυστυχῆ ὕπαρξιν, μαστιζομένην ὑπὸ φυσικῶν ἀλγηδόνων. Ἐν αὐτῷ ἐκχύνεται εἰς χειμάρρους ἀγάπης καὶ συμπαθείας καὶ μητρικῆς στοργῆς ἡ εὐαίσθητος τῆς βασιλίσσης μας ψυχή, ἥτις παρὰ τὴν ἐπιθανάτιον τῶν πασχόντων κλίνην προσεύχεται καὶ διὰ τοῦ ἀγγελικοῦ μειδιάματός της καὶ τῶν παραμυθητικῶν λόγων της, ἐγχύνει βάλσαμον παρηγορίας εἰς τοὺς τῶν μητρικῶν φροντίδων καὶ περιθάλψεων ἐστερημένους κατὰ τὴν ὑστάτην ταυτην τοῦ βίου των στιγμήν.

Ἕτερον φιλανθρωπικὸν σωματεῖον τοῦ ὁποίου αὐτὴ ἡ βασίλισσά μας προεδρεύει εἶναι ἡ ἐν Χριστῷ Ἀδελφότης τῶν Κυριῶν. ἡ μεριμνῶσα περὶ τῶν φυλακῶν τοῦ κράτους καὶ ἱδρύσασα Ἐφηβεῖον τῶν φυλακισμένων, καθ' ὅλα ἐφάμιλλον πρὸς τὰ παρ' ὑμῖν λειτουργοῦντα τοιαῦτα.

Ὑπὸ τὴν Ὑψηλὴν Αὐτῆς προστασίαν λειτουργεῖ ἀπὸ τετραετίας καὶ τὸ παρ' ἐμοῦ ἱδρυθὲν Κυριακὸν Σχολεῖον τῶν Ἀπόρων ἐργατίδων, εἰς τὸ ὁποῖον διδάσκουσι μετ' ἐμοῦ φιλάνθρωποι κυρ αι καὶ δεσποινίδες μετὰ ζήλου καὶ αὐταπαρνήσεως παραδειγματικῆς. Ἐκ τοῦ σχολείου τούτου ἀποφοιτῶσι κατ' ἔτος διακόσιαι περίπου ἐργάτιδες, γινώσκουσαι γραφήν, ἀρίθμησιν, ἱστορίαν καὶ οἰκιακὴν οἰκονομιαν, ἐν γένει δὲ κατηρτισμέναι καλῶς, ὅπως ἀντιμετωπίσωσι τον δύσκολον τῆς ζωῆς ἀγῶνα.

Πλεῖστα ἄλλα γυναικεῖα σωματεῖα καὶ ἀδελφότητες λειτουργοῦσιν εἰς πάσας τας Ἑλληνικὰς μεγαλοπόλεις, εἰς πάσας τὰς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Ἑλληνικὰς κοινότητας, τῶν Ἑλληνίδων κυριῶν προϊσταμένων τῆς τε ἐκπαιδευτικῆς καὶ φιλανθρωπικῆς κινήσεως.

Ἐν τοῖς γράμμασι καὶ ταῖς ἐπιστήμαις αἱ ἑλληνίδες μεγίστας κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐποιήσαντο προόδους, ἀκολουθοῦσαι ἐν τούτοις τὸ παράδειγμα ὑμῶν καὶ τῶν ἐν Εὐρώπῃ ὁμοφύλων των. Ἐγώ, κυρίαι μου, εἶμαι ἡ πρώτη ἐν Ἑλλάδι δημοσιογράφος γυνή. Πρὸ ἑπτὰ ἀκριβῶς ἐτῶν προέβην εἰς σύστασιν γυναικείας ἐφημερίδος, συντασσομένης ἀποκλειστικῶς ὑπὸ γυναικῶν καὶ σκοπουσης τὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν τῶν ὁμοφύλων μόρφωσιν. Ἡ ἐφημερίς μου πραγματεύεται πάντα τὰ εἰς τὸ φῦλον μας ἀναγόμενα ζητήματα. κοινωνικά, ἐπιστημονικά, πολιτικά, φιλολογικά, παιδαγωγικά, οἰκονομικά. Δημοσιεύει τὰς βιογραφίας τῶν ἐξόχων τοῦ κόσμου γυναικῶν. Παρακολουθεῖ τὴν ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ γυναικείαν δρᾶσιν καὶ προτρέπει καὶ ἐνισχύει τὰς ἑλληνίδας εἰς τὴν δι' ἐντίμου καὶ ἀξιοπρεποῦς ἐργασίας χειραφέτησίν των. Δὲν ἐπεζήτησα τὴν παρ' ἡμῖν πολιτικὴν χειραφέτησιν τῆς γυναικός, διότι τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι πρόωρον δι' ἡμᾶς· ἀπαιτεῖται δὲ νὰ προηγηθῇ αὐτοῦ συστηματικωτερα καὶ ἐπιστημονικωτέρα τῆς γυναικὸς μόρφωσις. Ὁσάκις ὅμως ὁ νόμος ἀδικεῖ τὴν γυναῖκα ἐξανίσταμαι καὶ διαμαρτύρομαι κατα τοῦ νομοθέτου.

Ὅτι ἡ κοινωνία μας εἶναι ἀρκούντως πεπολιτισμένη καὶ προοδευτικὴ ἀποδεικνύεται ἐξ αὐτῆς τῆς ἐνθουσιώδους καὶ εὐγενοῦς ὑποδοχῆς, ἧς ἔτυχε τὸ ἔργον μου ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος. καὶ τῆς ἐνθαρρύνσεως, ἣν μοὶ παρέσχον πάντες οἱ ἐν τοῖς γράμμασι πρωταγωνιστοῦντες

Πλὴν τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» ἀνέλαβον νὰ συγγράψω τὴν Ἱστορίαν τῆς Γυναικός, ἔργον γιγάντιον, παρακολουθοῦν τὴν γυναῖκα πάντων τῶν ἐθνῶν καὶ λαῶν τῆς γῆς ἀπὸ τῶν προϊστορικῶν χρόνων μέχρι τῶν ἡμερῶν ἡμῶν. Ἀπὸ δεκαετίας ὅλης ἐργάζομαι εἰς τὸ σύγγραμμα τοῦτο, οὗ ἡ ἔκδοσις ἤρξατο ἀπό τινος καὶ ἡ μετάφρασις εἰς τὴν γαλλικὴν καὶ ἀγγλικὴν γλῶσσαν ἐξησφαλίσθη ἤδη.

Διὰ τὴν Ἀμερικανίδα γυναῖκα, ἥτις σήμερον ἐν πᾶσι πρωταγωνιστεῖ, ἀφιέρωσα δύο ὁλοκλήρους τοῦ ἔργου μου τόμους, παρακαλῶ δὲ πάσας ὑμᾶς, ἵνα μὲ ἐφοδιάσητε διὰ σημειώσεων καὶ πληροφοριῶν καὶ εἰκόνων καὶ βιογραφιῶν πασῶν τῶν ἐξοχωτέρων γυναικῶν σας.

Ἡ νεωτέρα ἀδελφή μου ἤρξατο ἀπό τινος ἐκδίδουσα «Οἰκιακὴν Ἐφημερίδα», ἀσχολουμένην εἰς τὴν πρακτικὴν καὶ τεχνικὴν τῆς γυναικὸς μόρφωσιν, ἄνευ τῆς ὁποίας ἀτελέσφορος ἀποβαίνει ἡ πνευματική, ὅσον ὑπέροχος καὶ ἂν εἶναι.

Ἀλλ' ἡ γυναικεία παρ' ἡμῖν δημοσιογραφικὴ κίνησις ἀριθμεῖ ἔτι πολλὰ καὶ ἀξιόλογα πρωτότυπα συγγράμματα παιδαγωγικὰ καὶ κοινωνικά, καὶ ποιητικὰς συλλογὰς καὶ μεταφράσεις, πάντα ὀφειλόμενα εἰς τὸν γλαφυρὸν καὶ δεδοκιμασμένον κάλαμον, διαφόρων λογίων ἑλληνίδων. Καὶ αἱ ἐπιστῆμαι δὲ καὶ αἱ καλαὶ τέχναι πολλὰς ἀριθμοῦσι μέχρι σήμερον τὰς σημαιοφόρους ἀνὰ πάντα αὐτῶν κλάδον. Μια ἔτι ἰσχυρὰ ἀπόδειξις τοῦ ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ὁρίζοντος ἐπιπνέοντος προοδευτικοῦ πνεύματος εἶναι τὸ χορηγηθὲν ἡμῖν κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη δικαίωμα τῆς ἐλευθέρας φοιτήσεως εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις λειτουργοῦν ἐθνικὸν ἡμῶν Πανεπιστήμιον.

Οὕτω πλὴν τῶν Ἑλληνίδων, αἵτινες εἰς τὰ εὐρωπαϊκὰ Πανεπιστήμια μέχρι σήμερον ἐξεπαιδεύθησαν, ἔχομεν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο πεντε τακτικὰς φοιτητρίας τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου μας. Ἴσως ὁ ἀριθμός των φανῇ ἐλάχιστος εἰς ὑμᾶς, αἵτινες ἀνὰ ἑκατοντάδας φοιτᾶτε εἰς τὰ διάφορα τῆς μεγάλης χώρας σας πανεπιστήμια. Ἀλλὰ μὴ λησμονῆτε, ὅτι ἡ Ἑλλὰς τῆς σήμερον εἶναι μικρὸν κράτος, καὶ ὅτι, σχετικῶς πρὸς τὰς παραδόσεις καὶ τὰς προλήψεις, ἃς ἐκληρονομήσαμεν παρὰ λαοῦ βαρβάρου, αἱ ἐπιτευχθεῖσαι πρόοδοί μας εἶναι γιγάντιοι.

Εἰς τὸ μέγαρον τῆς Γυναικείας Ἐκθέσεως δὲν θὰ ἴδητε ἴσως ποσῶς ἔργα γυναικείας Τέχνης, ὧν βρίθουσι τὰ τμήματα τῶν γυναικῶν τῶν ἄλλων κρατῶν. Μὴ ἀποδώσητε τοῦτο εἰς ἔλλειψιν γυναικῶν καλλιτεχνίδων ἐν Ἑλλάδι, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ δύσκολον τῆς συγκοινωνίας καὶ εἰς τὴν φυσικὴν δειλίαν καὶ μετριοφροσύνην τῶν Ἑλληνίδων. αἵτινες ἐκ φόβου μὴ ὑστερήσωσι τῶν γυναικῶν τῶν ἄλλων κρατῶν σπανίως ἐκθέτουσιν ἔργα των. Ἐν τούτοις αἱ ἀποτολμήσασαι μέχρι σήμερον τοῦτο, ἔτυχον μεταλλίων, καὶ ἔργα γλυπτικῆς τῆς δος Κλεονίκης Γενναδίου ὄχι μόνον ἐγένοντο δεκτὰ εἰς τὸ Salon τῶν Παρισίων, ἀλλὰ καὶ βραβεῖου ἠξιώθησαν.

Ἡ γυναικεία ἐν τούτοις βιομηχανία ἐποιήσατο παρ' ἡμῖν μεγάλας προόδους· πλὴν δὲ τῶν ἔργων τοῦ Ἐργαστηρίου τῶν Ἀπόρων Γυναικῶν, θὰ θαυμάσητε καὶ τὴν μεμονωμένην ἐργασίαν, ἐπιτηδειότητα καὶ τὸ ἐπιχειρηματικὸν πνεῦμα τῆς ἑλληνίδος. ἐν τῷ τμήματι τῶν ἐκθεμάτων τῆς ὑφαντρίας μας Σπάρτης Καρασταμάτη καὶ θυγατρός, αἵτινες διὰ τῆς δεξιότητος καὶ ἐπιχειρηματικότητός των, ὄχι μόνον τὰ λεπτὰ μεταξωτὰ ὑφάσματα ἐτελειοποίησαν ἀλλὰ καὶ τὴν βιομηχανίαν τῶν πυκνῶν καὶ κλαδωτῶν μεταξωτῶν πρῶται παρ' ἡμῖν εἰσήγαγον.

Δὲν θέλω, κυρίαι μου, νὰ καταχρασθῶ περισσότερον τῆς ὑπομονῆς καὶ τῶν πολυτίμων στιγμῶν σας. Τὸ ὑπὲρ τῶν ἑλληνίδων θερμὸν ἐνδιαφέρον σας καὶ αἱ ἐξαιρετικαὶ τιμαί, ἃς μοὶ ἐπεδαψιλεύσατε, μοὶ ἐπέβαλον τὴν ὑποχρέωσιν νὰ σᾶς ἐκθέσω λεπτομερῶς τὰ καθ' ἡμᾶς. καὶ σᾶς ἀποδείξω, ὅτι ἡ νεωτέρα των Ἑλληνιδων γενεὰ, ἐὰν δὲν κατώρθωσε μέχρι σήμερον νὰ ἀποδειχθῇ ἐφάμιλλος τῆς προγονικῆς δόξης καὶ εὐκλείας, βαδίζει ὅμως μετὰ θάρρους καὶ ἀποφασιστικότητος τὴν ὁδὸν τῆς προόδου.

Ὅ,τι εἶδον, ὅ,τι ἤκουσα, ὅ,τι ἐμελέτησα κατὰ τὰς εὐτυχεῖς ἡμέρας τῆς ἐδῶ διαμονῆς μου θὰ συντελέσῃ μεγάλως εἰς βελτίωσιν τῆς ἐν γένει καταστάσεώς μας. Τὸ γιγάντιον τοῦτο συνέδριον, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὸν θρίαμβον τῆς Γυναικὸς τοῦ XIX αἰῶνος, μᾶς ἐδίδαξε πολλά, μᾶς ἐφωδίασε μὲ νέας ἰδέας

καὶ νέας δυνάμεις, ὑπεξέκαυσε τὸν ἐνθουσιασμόν μας, ἐνίσχυσε τὸν ζῆλον μας, ἐκέντησε τὴν φιλοδοξίαν ὅλων ἡμῶν τῶν εὐρωπαίων γυναικῶν.

Ἀπερχόμεθα ἐντεῦθεν ἀποκομίζουσαι τὴν ἀπόφασιν νὰ σᾶς μιμηθῶμεν, νὰ ἐργασθῶμεν καὶ ἡμεῖς ὅπως ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν ἀνδρῶν μας ἀναδείξωμεν τὰς χώρας μας μεγάλας, τὰ ἔθνη μας ὡς τὸ ὑμέτερον κραταιά.

ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

ΠΑΡΑ ΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ κ. ΠΟΤΤΕΡ ΠΑΛΜΕΡ

Σικάγον 29 Μαΐου

Ὅλαι αἱ μεταμεσημβριναὶ ὧραι τῶν ἡμερῶν τοῦ Συνεδρίου διατίθενται εἰς παρουσιάσεις καὶ ἐπισήμους ὑποδοχάς, ὁτὲ μὲν τῶν Γυναικείων Συλλόγων ἐνταῦθα, οἵτινες ἀριθμοῦνται κατὰ ἑκατοντάδας, ὁτὲ δὲ τῶν μελῶν τοῦ Προεδρείου.

Σήμερον τελεῖ τὴν ἐπίσημον ὑποδοχήν της, ἐν τῇ ἀπεράντῳ αἰθουσῃ τοῦ Μεγάρου τῆς Γυναικείας Ἐκθέσεως, ἡ Πρόεδρος αὐτῆς κ. Πότερ Πάλμερ.

Ἔκτακτος ἀμαξοστοιχία, σημαιοστόλιστος, παραλαμβάνει τὴν Ὦαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν πάντα τὰ μέλη τοῦ Συνεδρίου καὶ μεταφέρει αὐτὰ εἰς τὴν Ἔκθεσιν.

Πᾶσαι αἱ κυρίαι φέρουσιν ἐσθῆτας ἐπισήμου παρουσιάσεως, ἡ Ἀμερικανικὴ δὲ πολυτέλεια ἀποτελεῖ αἰσθητὴν ἐντύπωσιν ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἁπλότητα τῶν ξένων ἀντιπροσώπων.

Γενικὴ ζωηρότης, γενικὴ εὐθυμία καὶ χαρά. Ἀρκεταὶ ὡραῖαι, πολλαὶ εὐειδεῖς μὲ ἀνθηρότατα πρόσωπα καὶ λευκὴν κατάλευκον κόμην.

Ταχέως αἱ πρὸ ὀλίγου ἄγνωστοι γίνονται φίλαι καὶ οἰκεῖαι. Αἱ Ἀμερικανίδες, φύσει φιλόξενοι, φύσει ἁβραὶ καὶ εὐγενεῖς, παρέχουσι πρὸς τὰς ξένας ἀπειρους περιποιήσεις. Αἱ προσκλήσεις διαλέχονται ἡ μία τὴν ἄλλην καὶ εὑρίσκεταί τις ἐν προφανεῖ ἀμηχανίᾳ, ἀδυνατοῦσα νὰ εὐχαριστήσῃ πάσας.

Αἱ πρὸς ἐμὲ ἰδίᾳ περιποιήσεις εἶναι ἐντελῶς ἐξαιρετικαί. Τὸ ὄνομα ΕΛΛΑΣ τὰς γαλβανίζει, τὰς συγκινεῖ ὅλας. Εἴμεθα ἀδελφαί, ναί! μοὶ λέγουν Ὅλος ὁ πεπολιτισμένος κόσμος εἶναι τέκνον τῆς μεγαλης, τῆς σοφῆς Ἑλλάδος. Καὶ ἑκάστη ἐξ αὐτῶν προσπαθεῖ νὰ ἐνθυμηθῇ στίχους τινὰς τοῦ Ὁμήρου, ἢ περικοπὰς τοῦ Ξενοφῶντος, ἵνα μοὶ ἐπιδείξῃ τὰς εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν γνώσεις της.

Ἀπὸ Σικάγου εἰς τὴν Ἔκθεσιν

Ἡ ἀπὸ τῆς κυρίως πόλεως τοῦ Σικάγου εἰς τὴν Ἔκθεσιν μεταβασις εἶναι λίαν εὐχάριστος. Ἡ λίμνη τοῦ Μισχιγγάμ, εὐρεῖα, ἀπέραντος ὡς μεγάλη θάλασσα, ἐκτείνεται παρὰ τὴν δυτικὴν πλευραν τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς καὶ τὸ αἰωνίως ταραχῶδες καὶ ἀφρίζον αὐτῆς κῦμα ἐκσπᾷ θορυβωδῶς ἐπὶ τῆς σιδηροστρώτου ὄχθης. Πλεῖστα ἀτμόπλοια καὶ λέμβοι καὶ ἱστιοφόρα διασχίζουσιν αὐτὴν ἀνὰ πᾶν σημεῖον, ἐνῷ μακρὰν εἰς τὸν ὁρίζοντα ὑπὸ τὴν συννεφώδη τοῦ οὐρανοῦ στέγην διαγράφονται ἤδη ἀπειροπληθεῖς πύργοι καὶ τὰ μυριόσχημα κορυφώματα καὶ οἱ μεγαλοπρεπεῖς θολωτοὶ τρούλοι τῶν διαφόρων μεγάρων τῆς Ἐκθέσεως.

Ἐφ' ὅσον πλησιάζει τις, διακρίνει ἐπὶ οὐρανομήκων τόξων ἀνηρτημένας τὰς σημαίας, τῶν διαφόρων ἐθνῶν καὶ λαῶν, οἵτινες δι' ἰδιων μεγάρων ἀντιπροσωπεύονται ἐνταῦθα, βαθμηδὸν δὲ καὶ κατ' ὀλίγον ἀκούεται ἀμυδρῶς ὁ θόρυβος τοῦ ἐν τῇ ἐκθέσει κυμαινομένου πλήθους καὶ ὁ ἦχος τῶν μουσικῶν ὀργάνων, ὁ ἐκπεμπόμενος ἀπὸ τὰ διάφορα σημεῖα τοῦ κέντρου τῆς Ἐκθέσεως.

Ἡ σιδηροδρομικὴ μηχανὴ μυκᾶται ἤδη ταραχωδέστερον, ὡσεὶ ἀποκαμοῦσα, ἐξαντληθεῖσα ἐκ τοῦ δρόμου καὶ ἠχηρὸς ἐκκωφαντικὸς συριγμὸς τὴν ἀναγκάζει νὰ σταματήσῃ. Ρεῦμα τότε γυναικεῖον ἐκχύνεται ὁρμητικὸν ἀπὸ τὰς διαφόρους τῶν ἁμαξῶν θυρίδας, ἀποτελοῦν ἁρμονικωτάτην καὶ γραφικὴν ἐξέλιξιν χρωμάτων καὶ παραστάσεων καὶ καλλονῶν.

Ὀλίγοι κύριοι, σύζυγοι ἢ ἀδελφοὶ τῶν μελῶν ἢ δημοσιογράφοι διακρίνονται μὲ τὰ μέλανα ὡς κοράκων πτέρυγας ἐνδυματά των, μὲ τὰ δίοπτρα ἐπὶ τῶν ρινῶν των, συνεσταλμένοι καὶ δειλοί πως ἐν τῷ μέσῳ τῆς γυναικείας ταύτης συγκεντρώσεως.

Τὸ Μέγαρον τῆς Γυναικείας Ἐκθέσεως

Τὸ Μέγαρον τῆς Γυναικείας Ἐκθέσεως ὑψοῦται πρῶτον εὐθὺς ὡς εἰσελθῃ τις εἰς τὸν μεγαλοπρεπῆ αὐτῆς περίβολον. Κατάλευκον, ὡς πάντα τὰ μέγαρα, δημιούργημα γυναικείας ἀρχιτεκτονικῆς, ἀποπνέει ἄρρητον ἀγνότητα ρυθμοῦ, ἀπερίγραπτον λεπτοτητα περὶ τὴν καλλιτεχνικὴν διακόσμησιν, ἣν γυναικεία σμίλη ἐχάραξεν. γυναικεῖος χρωστὴρ ἐπετελεσεν.

Ἐπὶ τῆς προσθίας αὐτοῦ προσόψεως ἐκτείνεται μεγάλη τῆς λίμνης πλωτὴ διώρυξ, γέφυρα δέ, καλλιτεχνικῶς ἐπεξειργασμένη, συνδέει αὐτὴν μὲ τὸ ἀπέναντι τμῆμα.

Εὐρυτάτη καὶ μεγαλοπρεπὴς στοά, μὲ διπλοῦν στοῖχον κιόνων κορινθιακοῦ ρυθμοῦ, μὲ ἀέτωμα πλουσιώτατον, ὑπὸ τὸ ὁποῖον ὅλαι αἱ γυναικεῖαι τοῦ Ὀλύμπου θεότητες, μὲ τὸ ἴδιον ἑκάστη σύμβολον, συμπλέκονται ἐν θαυμασίοις συμπλέγμασιν, ἀποτελεῖ τὴν κυρίως εἴσοδον τοῦ Μεγάρου.

Ἔνθεν καὶ ἔνθεν τὰς τέσσαρας ἀκριβῶς γωνίας τοῦ ἄνω πατώματος πλαισιοῦσι θολωτοὶ ἐξῶσται, ἐφ' ὧν οἱ κρεμαστοὶ κῆποι τοῦ μεγάρου.

Δὲν ἐπιχειρῶ σήμερον περιγραφὴν τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Γυναικείας Ἐκθέσεως, διότι ἐπιπολαιον μόλις βλέμμα ἔλαβον καιρὸν νὰ ρίψω εἰς αὐτήν. Σπεύδουσαι διηυθύνθημεν πρὸς τὸν *ascenseur*, καὶ ἀνὰ εἰκοσάδας λαμβάνουσαι ἐν αὐτῷ θέσεις ἀνήλθομεν εἰς τὴν δευτέραν ὀροφήν, ἐν ᾗ ἡ μεγάλη αἴθουσα τῶν τελετῶν.

Ἐδῶ νέα καὶ ὡραία μᾶς ἀνέμενεν ἔκπληξις. Αἱ εἰκόνες ὅλων τῶν διασήμων γυναικῶν τοῦ κόσμου, ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῶν ἡμερῶν μας, ἀποτελοῦσι τὴν διακόσμησιν τῶν δύο μακροτάτων πλευρῶν τῆς αἰθούσης. Ἀνὰ κλάδους καὶ ἐθνικότητας τοποθετημέναι, μὲ τὰ σήματα τῶν λαῶν, εἰς οὓς ἀνήκουσιν, ἀποτελοῦσιν, οὕτως εἰπεῖν, ζῶσαν ἱστορίαν τῆς γυναικείας καρδίας καὶ τοῦ γυναικείου πνεύματος. Τὴν στέγην τῆς αἰθούσης ταύτης ὑπενδύει ὡραῖον καλλιτεχνικὸν σύμπλεγμα, μὲ τὰς ἀλληγορικὰς τῶν ὡραίων τεχνῶν παραστασεις, εἰς χρώματα ἁρμονικώτατα, εἰς σχήματα καὶ κάλλος θαυμάσια. Καὶ ἡ σύλληψις τῆς ἰδέας τοῦ σχεδίου καὶ ἡ ἐκτέλεσις αὐτοῦ ὀφείλεται εἰς χρωστῆρα Ἀμερικανίδος γυναικός, ὡς ἄλλως τε πᾶν ὅ,τι ἐγένετο ἐνταῦθα εἶναι ἔργον γυναικείου πνεύματος, γυναικείας χειρός.

Εἰς τὸ βάθος τῆς αἰθούσης, περιλαμβανούσης τέσσαρας—πέντε χιλιαδας ψυχῶν, ὑψοῦται ἀπέραντος ἡ ἐξέδρα, μὲ τὰς ὑπ' αὐτὴν ἔνθεν καὶ ἔνθεν θέσεις τῆς ὀρχήστρας. Πάντα τὰ παράθυρα τῆς αἰθούσης ταύτης φέρουσιν ὑαλώματα, ἐφ' ὧν ἀπεικονίζονται ἐν ζωηροτάτοις χρωματισμοῖς διάφορα γυναικεῖα συμπλέγματα, παριστῶντα τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰς τέχνας. Ἕκαστον τῶν παραθύρων τούτων ἐστοίχισεν ἀπὸ χίλια ἕως δύο χιλιάδας δολλαρίων, ἐπεξεργασθέντα παρὰ δύο νεαρωτάτων καλλιτεχνίδων, ὧν ἡ μία ἐγεννήθη εἰς τὴν Καισάρειαν καὶ λαλεῖ ἀξιόλογα τὴν τουρκικήν.

Ἡ ἑορτὴ

Ἐπὶ τῆς ἐξέδρας τοποθετοῦνται, πλὴν τοῦ Προεδρείου, πᾶσαι αἱ ξέναι κυρίαι τοῦ Συνεδρίου, ἀνερχόμεναι εἰς ὀκτακοσίας περίπου καὶ αἱ ἐγχώριοι ἀρχαί. Ἐπὶ τοῦ πρώτου στοίχου, δεξιοθεν τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ τοῦ Ἰλλινουᾶ, εἶναι ἡ ἰδική μου θέσις, παρ' ἐμὲ δὲ ἡ τῆς ἀντιπροσώπου τῆς Γαλλίας. Ἡμεῖς αἱ δύω εἴμεθα αἱ μεταξὺ ὅλων τῶν ξένων τυχοῦσαι τῆς ἐξαιρετικῆς ταύτης τιμῆς. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ στοίχου πλὴν τοῦ προεδρείου τρεῖς ἕως τέσσαρες ὑπερεβδομηκοντούτιδες κυρίαι, πᾶσαι λευκόκομοι. ἀλλὰ ζωηραὶ μὲ τὸ φῶς τῆς μεγαλοφυίας καταυγάζον τὰς σεβασμίας μορφάς των. Εἶναι αἱ πρωταγωνίστριαι τοῦ γυναικείου ζητήματος. Εἶναι αἱ ἡρωίδες ἐκεῖναι αἵτινες πρὸ πεντήκοντα ἐτῶν ὕψωσαν πρῶται τὴν σημαίαν τῆς γυναικείας χειραφετήσεως. διὰ τῆς ἐργασίας καὶ τῶν φώτων τῆς Ἐπιστήμης καὶ τῆς Τέχνης. Εἶναι αἱ πρῶται. αἵτινες ἐκοπίασαν, ἵνα ἀνοίξωσιν εἰς τὰς γυναῖκας τὸν δρόμον τῆς προοδου καὶ αἵτινες σήμερον ἐν θριάμβῳ καὶ δόξῃ ἠξιώθησαν νὰ ἴδωσι τὸ ἔργον των στεφόμενον ὑπὸ τοιαύτης ἐπιτυχίας.

Την ἐξεδραν κλείει πυκνὸς στοῖχος ἐκ μαύρων Ἰνδῶν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων. Φέρουσι τὸ ἔνδυμα τῶν ἰθαγενῶν, ἡμίγυμνοι κατὰ τὸ ἄνω μέρος τοῦ σώματος, μὲ διπλᾶ ψέλλια περὶ τοὺς βραχίονας καὶ τὰς κνήμας, μὲ μακρὰν οὖλην κόμην περιεστραμμένην εἰς πυκνὸν κόμβον, μὲ θύσανον ἐκ χρωματιστῶν πτερῶν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς κεφαλῆς, μὲ πυκνὰς σειρὰς χανδρωτῶν καὶ χρυσῶν περιδεραίων. Αἱ γυναῖκες διακρίνονται διὰ τῶν χρυσῶν κρίκων, οὓς ἔχουσιν ἀνηρτημένους ἀπὸ τῆς ρινος. ἐνῷ οἱ ἄνδρες φέρουσι μόνον ὑπερμεγέθη ἐνώτια.

Ἡ αἴθουσα εἶναι ἤδη ὑπερπληρωμένη κόσμου καὶ ἡ ἀτμόσφαιρα ἀποβαίνει ἀσφυκτική. Ὀρχήστρα ἀποτελουμένη ὑπὸ ὀγδοήκοντα περίπου ὀργάνων ἀνακρούει τὸν ἐθνικὸν Ἀμερικανικὸν ὕμνον καὶ πάντες ἐγείρονται. Μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς ὀρχήστρας ἐκτέλεσιν τοῦ ὕμνου, ὡραία κόρη καθῆται πρὸ τοῦ κλειδοκυμβάλου καὶ συνοδεύει τὴν ψάλλουσαν τὸν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ὕμνον, ὃν γυναῖκες καὶ ἐποίησαν καὶ ἐτόνισαν. Ἑκάστην στροφὴν τοῦ ὕμνου τούτου ἐπαναλαμβάνει τὸ κοινὸν ἁρμονικώτατα.

Μετὰ τὴν θαυμασίαν καὶ συγκινητικωτάτην ταύτην ἐκτέλεσιν καλεῖται νὰ ἐμφανισθῇ ἐπὶ τῆς ἐξέδρας ἡ ποιήτρια καὶ ἡ συνθέτις τοῦ ὕμνου. Ἀμφότεραι ἐγείρονται καὶ χαιρετῶσι τὸ κοινόν. Πρεσβυτιδες οὐσαι φέρουσιν ἐπὶ τοῦ μετώπου τὸ ἀργυροῦν τῆς παρόδου τοῦ χρόνου διαδημα. Τὰς ὑποδέχονται μετ' ἐνθουσιωδῶν ἐπιφωνημάτων, μετὰ συγκινητικῶν στοργικῶν τίτλων. Φέρουσιν ἐπὶ τοῦ στήθους τὰ σήματα τῶν θυγατέρων τῆς ἐπαναστάσεως. «Χαιρετίσατε τὰς πρωταγωνιστρίας τῆς ἐπαναστάσεως καὶ τῆς προόδου», ἀνακραζει ἐνθουσιώδης γηραιὸς κύριος καὶ πάντες ἐγείρονται, καὶ χιλιάδες ρινομάκτρων ὑψοῦνται εἰς τὸν ἀέρα καὶ δέσμαι ἐκ λευκῶν ρόδων προσφέρονται πρὸς τὰς γηραιὰς κυρίας, αἵτινες δακρύουσαι εὐχαριστοῦσι τὸ κοινόν.

Προσφωνήσεις καὶ ἀντιφωνήσεις κυριῶν

Τελος ἡ ἡσυχία ἀποκαθίσταται καὶ ἡ πρόεδρος τῆς Ἐκθέσεως κ. Πότερ-Πάλμερ ἀνέρχεται ἐπὶ τοῦ βήματος. Εἶναι γυνὴ μέσης ἡλικίας, μὲ φαιὰν κόμην, ἀλλὰ προσωπον νεώτατον καὶ ἀνθηρότατον ἔτι. Φέρει πολύτιμον ἀργυρούφαντον ἐσθῆτα μὲ ἐπωμίδας ἐντελῶς μαργαριτοπλέκτους καὶ πῖλον παρόμοιον. Ἡ κ. Πάλμερ εἶναι πλουσιωτάτη, ὀλίγαι δὲ βασίλισσαι τῆς Εὐρώπης ἔχουσι τὰ πολύτιμα κοσμήματα τῆς γυναικὸς ταύτης.

Ἀπευθύνει τὸ «ὡς εὖ παρέστητε» πρὸς πάσας τὰς ξένας κεκλημένας τοῦ Συνεδρίου. ἃς εὐχαριστεῖ. διοτι ἔσπευσαν νὰ μετάσχωσι τῆς μεγάλης ταύτης καὶ πανδήμου γυναικείας ἑορτῆς. παρομοίαν τῆς ὁποίας ἡ ἀνθρωπότης οὐδέποτε μέχρι σήμερον εἶδεν.

Μετὰ ταῦτα στρέφει τὸν λόγον πρὸς τὰς πρωταγωνιστρίας τοῦ γυναικείου ἐν Ἀμερικῇ κινήματος, καὶ διερμηνεύει διὰ φράσεων θερμοτάτων τὴν εὐγνωμοσύνην ὄχι μόνον τοῦ γυναικείου φύλου, ἀλλὰ σύμπαντος τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ πρὸς αὐτάς.

«Μετεβάλετε, εἶπε, σεῖς τὰς πλαγγόνας τῶν αἰθουσῶν, τὰ ἀθύρματα τῶν ἀνδρῶν, τὰ ἀσυνείδητα σκευη τῆς διαιωνίσεως τοῦ ἀνθρωπίνου εἴδους, εἰς πολιτιδας, εἰς κυρίας τοῦ οἴκου, εἰς μητέρας ἐξόχους, εἰς ἐπιστήμονας καὶ καλλιτέχνιδας θαυμασίας, εἰς παιδαγωγοὺς ἀπαραμίλλους, εἰς τροφοὺς εὐεργετικὰς τοῦ ἀνθρωπίνου γένους».

Καὶ ἐξηκολούθησε τὸν λόγον της ἐν ἐνθουσιωδεστάταις ἀποστροφαῖς, χειροκροτουμένη καὶ ἐπευφημουμένη συνεχῶς. Τὴν κυρίαν Πάλμερ διεδέχθη ἐπὶ τοῦ βήματος ἡ ἀντιπροεδρος κ. Ἕλλεν Ἀνροττέν, ταύτην ἡ πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου κ. Sewal καὶ αὐτὴν αἱ τέσσαρες γραῖαι πρωταγωνίστριαι τοῦ Γυναικείου κινήματος.

Ἡ μία τούτων ὑπῆρξεν ἀπαράμιλλος ἐν εὐφυολογίαις, ἐν ἀκτινοβολίᾳ πνεύματος. Ἀπεικόνισε μὲ κωμικὸν ὕφος ὅλας τὰς πικρίας καὶ τὰς ἀπογοητεύσεις τῶν ἀγώνων τῶν πρώτων της χρόνων. Αἱ μητερες σας, εἶπε πρὸς τὰς Ἀμερικανίδας, δὲν ἠννόουν τὴν γλῶσσαν, ἣν τόσον καλῶς σεῖς ἐννοεῖτε σήμερον. Τὴν γλῶσσαν, ἡ ὁποία ταῖς ἐπέβαλλε τὴν ἐργασίαν. τὴν γλῶσσαν ἡ ὁποία τὰς ἐδίδασκε τὴν προοδον. Καὶ ἐπειδὴ δὲν μᾶς ἠννόουν, μᾶς ἐνέπαιζον, μᾶς ἐθεώρουν παράφρονας. Τὰ πρῶτα δημοσιογραφικὰ δοκίμιά μας. αἱ πρῶται γυναικεῖαι Ἐφημερίδες μας εἶχον περισσοτέρους ἀναγνώστας παρὰ ἀναγνωστρίας. Οἱ ἄνδρες μᾶς ἀνεγίνωσκον ἀπὸ περιέργειαν· αἱ γυναῖκες εἶχον τὴν περιέργειάν των ἐστραμμένην ἀλλοῦ.

Βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον ἡ ἀνδρικὴ περιέργεια μετεβλήθη εἰς ἐνδιαφέρον, τὸ ἐνδιαφέρον εἰς θαυμασμόν. Τότε οἱ ἄνδρες μας οἱ νομίμοις, οἱ ἄνδρες μας οἱ πατριῶται, μᾶς ἔτειναν τὴν χεῖρα. Αὐτοὶ ὑπεχρέωσαν τὰς συζύγους καὶ θυγατέρας των νὰ ἀκούωσι καὶ νὰ ἐννοήσωσιν. Αὐτοὶ ἠννόησαν, ὅτι ἡ Ἀμερικὴ δὲν ὤφειλε νὰ ἀφήσῃ τὸν ἥμισυν πληθυσμόν της ἐν ἀχρηστίᾳ. ἀλλὰ νὰ καλλιεργήσῃ τὰς δυνάμεις του, νὰ καρπωθῇ τὰς ὠφελείας του!

Τέλος μετὰ τὰς κυρίας, ἡ κ. Πότερ Πάλμερ ἀπηυθύνθη πρὸς τὸ κοινὸν καὶ ἠρώτησεν. «Ἀφοῦ εἴχετε τὴν ὑπομονὴν νὰ ἀκούσητε τόσας ρήτορας, θὰ ἐπιτρέψητε ἤδη νὰ λάβῃ τὸν λόγον καὶ εἰς ἀνήρ;

— Ποῖος; ποῖος; ἠκούσθησαν πολλαὶ ἐκ τῆς πλατείας φωναί.

— Ὁ κ. Στίβενσεν, ὁ ἀντιπρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ζητεῖ τὸν λόγον, εἶπεν ἡ κ. Πάλμερ.

Χειροκροτήματα ὑπεδέχθησαν τὴν πρότασιν τῆς κ. Πάλμερ καὶ ὁ κ. ἀντιπρόεδρος ἀνῆλθεν ἐπὶ τὸ βῆμα.

Λόγος τοῦ ἀντιπροέδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

«Οὐδέποτε καθ' ὅλον τὸν πολιτικὸν καὶ κοινωνικὸν βίον μου, ἀνερχόμενος εἰς τὸ βῆμα, ἠσθάνθην μείζονα δειλίαν ἐκείνης, ἣν αἰσθάνομαι σήμερον. Αἱ ἰδέαι, αἵτινες πρὸ ὀλίγου ἀθρόαι συνωθοῦντο εἰς τὴν κεφαλήν μου, ἐσκοτίσθησαν αἴφνης καὶ ἡ γλῶσσα μου, νομίζω, ὅτι ἔπαθεν αἴφνης ἀπὸ γλωσσοδέτην. Ὅταν ἔθεσα τὸ ὄνομά μου ὑπὸ τὸν κατάλογον τῶν ὀνομάτων τῶν γυναικῶν, αἵτινες ἔλαβον τὸν λόγον σήμερον, δὲν ὑπελόγισα ὅτι αἱ ρητορικαὶ δυνάμεις μου ἦσαν τόσον ἀσθενεῖς, ἐν σχέσει πρὸς τὸν χείμαρρον τῆς ρητορικῆς εὐφραδείας. ἥτις ἐπὶ ὥραν ἤδη κατεκήλησε τὰς ἀκοάς μας.

Ἀλλ' ἀκριβῶς ἡ ρητορικὴ ἀδυναμία μου ἔρχεται εἰς ἐπισφράγισιν τῆς ἰδέας, ἣν προτίθεμαι νὰ διατυπώσω. Αἱ γυναῖκες μας, καίτοι ἔμειναν γυναῖκες κατὰ τὴν χαριν καὶ τὴν λεπτότητα καὶ τὴν αἰσθηματικότητα καὶ τὴν γοητείαν, ἔγειναν ἀνδρικώτεραι ἡμῶν, εἰς τοὺς κλάδους ἰδίως, εἰς οὓς ἐθεωρούμεθα ὑπεροχώτεροι. Αὐταὶ ἀπέκτησαν τὴν δύναμιν τοῦ λόγου, τὸ σθένος τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ψυχῆς, ἐνῷ ἡμεῖς οἱ ἄξεστοι μὲ τὰς ἰσχυρὰς πυγμὰς ὑπολειπόμεθα πολὺ ἐκείνων.

Οὐδεμία ἐκ τῶν πρὸ ἐμοῦ κυριῶν ρητόρων ἔβρεξε τὰ χείλη της. οὐδεμία ἐσυμβουλεύθη τὰς σημειώσεις της. Ἐγὼ (καὶ ἔλαβε τὸ ποτήριον) αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην νὰ πίω καὶ δὲν ἐντρέπομαι νὰ σᾶς εἴπω ὅτι αἰσθάνομαι τοὺς πόδας μου τρέμοντας». (Χειροκροτήματα ἐνθουσιώδη καὶ γέλωτες καὶ ἐπευφημίαι).

Ὁ ρήτωρ τότε ἐξηκολούθησε πλέκων στεφάνους καὶ ἐγκώμια διὰ τὰς προόδους τοῦ γυναικείου φύλου κατὰ τὴν τελευταίαν πεντηκονταετηρίδα, καὶ ἀποδίδων τὴν ἐν πᾶσι πρόοδον

τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ εἰς τὴν ἐκπολιτιστικὴν ἐπίδρασιν καὶ μορφωτικὴν συνεργασίαν τῆς γυναικός.

Ἐνῷ, εἶπεν, οἱ ἐν Εὐρώπῃ σοφοὶ συζητοῦσιν ἔτι καὶ ἀγωνίζονται νὰ ἀποδείξουν οἱ μὲν τὴν δύναμιν, οἱ δὲ τὴν ἀδυναμίαν τῆς γυναικός, ἐνῷ οἱ ὀπισθοδρομικώτεροι ἐξακολουθοῦν ἴσως νὰ τῇ διαφιλονεικοῦν τὸ εὐεργετικὸν καὶ ἐκπολιτιστικὸν τῆς εὐγενοῦς καὶ ὄχι τῆς χυδαίας ἐργασίας δικαίωμα, ἐνῷ αἱ ἐκεῖ διδάκτορες τῶν ἐπιστημῶν ἀριθμοῦνται ἐπὶ τῶν δακτύλων καὶ ἀδυνατοῦσι νὰ κερδίσωσι τὰ τῆς ζωῆς των, διότι ὁ ἀνὴρ ἀποφράσσει αὐταῖς ἀμειλίκτως πᾶσαν ὁδόν, ἡμεῖς ἐδῶ δρέπομεν ἀφθονους τοὺς γλυκεῖς καρποὺς τῆς ἐλευθέρας καὶ προοδευτικῆς τῶν γυναικῶν μας μορφώσεως. Ἡμεῖς ἀπολαμβάνομεν τῆς εὐχαρίστου, τῆς ἀφάτου ἡδονῆς, νὰ συζῶμεν μετὰ συντροφων ἐμβριθῶς μεμορφωμένων, εἰς ἁρμονίαν ἰδεῶν καὶ αἰσθημάτων εἰς ἑνότητα καὶ ἰσότητα προορισμοῦ. Αἱ γυναῖκες μας ἀντιμετωπίζουν ὡς ἡμεῖς τὴν ζωὴν μετ' ἴσης σταθερότητος, μετ' ἴσων πρακτικῶν καὶ πνευματικῶν ἐφοδίων. Γινώσκουν τὴν μεγάλην τέχνην τοῦ νὰ εἶναι ἐν ταὐτῷ ὑπέροχοι σύζυγοι καὶ πολῖτιδες καὶ ἐπιστήμονες καὶ μητέρες.

Ἐταξείδευσα πολὺ εἰς τὴν Εὐρώπην, εἶπεν. Ὅπου αἱ γυναῖκες ἦσαν ἀπαίδευτοι, ὁ λαὸς ἦτο βάρβαρος, ἡ οἰκογένεια ἐν παραλυσίᾳ καὶ ἀποσυνθέσει, ὁ βίος χυδαῖος, ρυπαρός, ἀπεχθής. Οὐδαμοῦ δὲ ἐκτὸς εὐαρίθμων ἐξαιρέσεων, ἀπήντησα γυναῖκας, αἵτινες νὰ εἶναι ἐν ταὐτῷ καὶ ἐπιστήμονες καλαί, καὶ οἰκοδέσποιναι ἄρισται, καὶ σύζυγοι φιλόκαλοι καὶ τρυφεραὶ καὶ πολύτιμοι καὶ μητέρες ἀπαραμίλλοι ὡς αἱ ἰδικαί μας. Καὶ ὅμως μετέχουσιν ὅσον καὶ ἡμεῖς τοῦ δημοσίου καὶ κοινωνικοῦ βίου.

Περαίνων τὸν θαυμάσιον καὶ διδακτικὸν αὐτὸν λόγον του, ἀπεκάλεσεν εὐεργέτιδας τῆς Ἀμερικῆς τὰς πρωταγωνιστρίας τοῦ γυναικείου κινήματος, λαίδην Κάδυ Στάντον, ἣν καταβληθεῖσαν ὑπὸ τῶν γηρατείων ἀντεπροσώπευεν ὁ υἱός της κατὰ τὴν τελετὴν ταύτην. τὴν Σωσάναν Ἄντωνι, τὴν λαίδην Νουκίαν Στόνε καὶ ἄλλας.

Εἰς αὐτὰς ὀφείλεται ἡ πρώτη εὐγενὴς καὶ μεγάλη πρᾶξις τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἔθνους· ἡ ἀπελευθέρωσις τῶν Σκλάβων. Αὐταὶ μᾶς ἐδίδαξαν τὴν φιλανθρωπίαν καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν πλησίον. Αὐταὶ αἱ ἐμπνεύσασαι τὰς μητέρας μας, μᾶς ἐδίδαξαν νὰ ἀποφεύγωμεν τὰ πάθη τῆς οἰνοποσίας καὶ τῶν τυχηρῶν παιγνίων, τὰ ὁποῖα μαστίζουσιν ἐν Εὐρώπῃ τὴν ἀνθρωπότητα. Χάρις εἰς αὐτὰς δὲν ἀπαντᾶτε πλέον μεθύσους εἰς τὰς ὁδούς, ἀλλ' οὔτε ἔχομεν γενεὰς ἐξηντλημένας παραλυτικῶν καὶ παραφρόνων καὶ ἐπιληπτικῶν, ἃς ἡ οἰνοποσία τῶν γονέων κληροδοτεῖ εἰς τὰ τέκνα!

Τὸν ὡραῖον τοῦτον τοῦ ἀντιπροέδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν λόγον ἐχειροκρότησεν ἐνθουσιωδῶς τὸ ἀκροατήριον.

—Καὶ ἄλλος κύριος ζητεῖ τὸν λόγον, προσέθηκεν ἡ κ. Πόττερ - Πάλμερ ἐγειρομένη. Ἐπιτρέπετε; Ὁ γενικὸς διοικητὴς τοῦ κράτους μας.

Ὁ παρὰ τὸ πλευρόν μου καθήμενος γηραιὸς οὗτος κύριος ἐγείρεται παρευθὺς καὶ διευθύνεται πρὸς τὸ βῆμα.

Ἡ κ. Πάλμερ τῷ προσφέρει δέσμην ἐκ λευκῶν ῥόδων, ἀλλ' ἐκεῖνος σφίγγων εἰς τὰς χεῖράς του πληθὺν εὐόσμων πανσέδων ἀποποιεῖται.

Λόγος τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ τῆς ἐπικρατείας Ἰλλινουᾶ.

«Δὲν δέχομαι, λέγει, ἄλλα ἄνθη. Προτιμῶ αὐτά, καὶ ὕψωσε τὴν ἀνθοδέσμην του, αὐτά, ἅτινα μοὶ ἔδωκεν ἡ ἀγαπητή μου συζυγος Αὐτὰ θὰ μὲ ἐμπνεύσουν, εἰς αὐτὰ θὰ ὀφείλω ὅλας τὰς ἰδέας, δι' ὧν θὰ πλέξω τὸν διὰ τὰς ὡραίας καὶ πνευματώδεις κεφαλάς σας προωρισμένον στέφανον.

Καὶ ἀληθῶς ὁ λόγος του ἀπετέλεσεν ὡραῖον καὶ εὐανθῆ καὶ μυροβόλον τῶν γυναικῶν στέφανον. Ὑπῆρξεν ἀμείλικτος διὰ τοὺς τολμῶντας νὰ παρακωλύωσι τὴν γυναικείαν πρόοδον, ἀνηλεὴς διὰ τοὺς διϊσχυρισθέντας ποτὲ ὅτι ἡ γυνὴ ὑπῆρξε κατωτέρα τοῦ ἀνδρός. Οἱ παρακωλύοντες πρὸ πεντηκονταετίας τὴν γυναικείαν πρόοδον, εἶπεν, ἦσαν τυφλοὶ καὶ παράφρονες. Οἱ πολεμοῦντες αὐτὴν σήμερον εἶναι προδόται, ἐχθροὶ τῆς ἀνθρωπότητος, ἐχθροὶ τοῦ πολιτισμοῦ. ἐχθροὶ τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς εὐκλείας τῆς πατρίδος των. Ὅλοι αὐτοὶ εἶναι βεβαίως υἱοὶ μητέρων ἀμαθῶν καὶ κακῶν, εἶναι συζυγοι γυναικῶν ἔτι ἀμαθεστέρων καὶ χειροτέρων. Καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι, δημιουργήματα τοιούτων δημιουργῶν, μᾶλλον τὸ κακὸν ἢ τὸ καλὸν πράττουσι, μᾶλλον ἐπιζήμιοι ἢ ὠφέλιμοι γίνονται εἰς τὴν ἀνθρωπότητα.

Καὶ ἐξωργίζετο καὶ ἐκτύπα τὸν πόδα καὶ ἠγανάκτει κατὰ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, τοὺς ὁποίους ἡ κοινωνία ὤφειλε νὰ στιγματίζῃ, ἵνα μὴ εὑρίσκωσι μιμητάς, ἵνα μὴ διαφθείρωσι καὶ ἄλλους.

Τέλος μετὰ μακρὸν ἐγκώμιον τῆς γυναικὸς ὁ ἐνθουσιώδης οὗτος τῆς προόδου λάτρις κατῆλθε τοῦ βήματος ἐπανειλημμένως καὶ ἐνθουσιωδῶς χειροκροτηθείς.

Ἐπανέλαβε τότε τὴν θέσιν του θέσιν του πλησίον μου, καὶ ἀπευθυνόμενος πρός με: —«Μόνον εἰς σᾶς θὰ δώσω ὀλίγα ἄνθη, μοὶ εἶπε. Θὰ ράνετε μὲ αὐτὰ τὴν Ἀκρόπολιν καὶ τὸν Παρθενῶνα, τῶν ὁποίων τὸ χῶμα θὰ ἐπεθύμουν νὰ φιλήσω ἅπαξ ἔτι ἐπὶ τῆς ζωῆς μου».

Εἰς τὰ συγχαρητήριά μου διὰ τὸν ὡραῖον του λόγον ἀπήντησεν: —« Ἐλπίζω ὅτι εἰς τὴν πατρίδα σας δὲν ἔχετε τοιούτους ἀντιπροοδευτικοὺς ἀνθρώπους Θὰ εἶναι μέγα δυστύχημα, διότι τὰ ἀναγεννώμενα ἔθνη ἔχουν ἀνάγκην ὅλων ὁμοῦ τῶν δυνάμεών των. ἵνα βαδίσωσι πρὸς τὰ ἔμπρός».

Καὶ ἐξακολούθησε νὰ μοὶ ὁμιλῇ περὶ τῆς Ἑλλάδος, ἣν πρὸ ἐτῶν ἐπεσκέφθη περὶ τοῦ βασιλέως μας παρ' οὗ ἐγκαρδίου ἔτυχε φιλοξενίας. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ ὀρχήστρα ἀνέκρουεν ὡραῖον καὶ ἐνθουσιῶδες ἐμβατήριον, μεθ' ὃ περικαλλὴς κόρη ἐξετέλεσεν ὡραίαν δυσκολωτάτην γυναικείαν σύνθεσιν ἐπὶ τετραχόρδου.

Ὁ ὕμνος τότε τῆς ἐλευθερίας ἐπανελήφθη, μεθ' ὃ αἱ κυρίαι πᾶσαι ἐξεχύθησαν εἰς τοὺς κρεμαστοὺς κήπους, ἔνθα ἀναψυκτικὰ καὶ τέϊον παρετίθετο.

Ἔλαβον τότε τὴν ἐπὶ τῆς ὑποδοχῆς, παρὰ τῇ προέδρῳ, τιμητικὴν θέσιν μου, καὶ εἶδον παρελαυνούσας πρὸ ἐμοῦ πάσας τὰς ὑπερόχους γυναῖκας τοῦ κόσμου, αἵτινες θερμότατον ἐξεδήλουν ὑπὲρ ἐμοῦ ἐνδιαφέρον καὶ εὐγενεῖς καὶ ἀδελφικοὺς μοὶ ἀπηύθυνον λόγους.

ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΛΑΡΑΣ ΚΑΙ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΣΤΙΝΗ

Σάπωνες, ἀναψυκτικὰ ὑγρά, ὀδοντοκόνεις, ἀρώματα à la Sarah Bernhard. Τὸ μυστήριον τῆς μαγίσης καλλιτέχνιδος ἀνεκαλύφθη. Πῶς διατήρει μὲ ὅλην τὴν ἰσχνότητά της τόσον θαυμάσιον καὶ ἀνθηρὸν δέρμα; Μετεχειρίζετο ἴδιον σάπωνα, ἰδίας σκευασίας, ἃς κατέστησε γνωστὰς εἰς τὸ κοινὸν ὁ μυρεψός της, ὅστις ἔδωκεν εἰς αὐτὰς καὶ τὸ ὄνομά της ὡς τίτλον.

Τὸ μυροπωλεῖον Στίνη ἔφερεν ὅλα αὐτὰ τὰ θαυμάσια τῆς Sarah Bernhard, ἅτινα θέτει εἰς τὴν διάθεσιν τῶν πολυπληθῶν πελατίδων του

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΤΕΧΝΗΤΩΝ ΑΝΘΕΩΝ

ΣΤΑΥΡΟΥ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

82—Ὁδὸς Ἑρμοῦ—82

Τὸ πρῶτον ἐν Ἀθήναις συσταθὲν καὶ κατασκευάζον παντὸς εἴδους ἄνθη ὑπέρτερα κατὰ τὴν φυσικὴν ἀπομίμησιν καὶ αὐτῶν τῶν Εὐρωπαϊκῶν. Ἄνθη διὰ καπέλλα, διὰ φορέματα νυμφικὰ καὶ χοροῦ, δι' αἰθούσα, καὶ γιρλάντας παντὸς εἴδους καὶ χρώματος Στέφανα διὰ γάμους ἐκλεκτῆς ποιότητος εἰς τιμὰς ἀπιστεύτους, σχεδὸν χάρισμα. Στεφάνους πολυτελεῖς διὰ κηδείας εἰς τὸ ἥμισυ τῶν εὐρωπαϊκῶν τιμῶν.

Ἡ κυρία Καρδινὰλ ἔλαβε κατ' αὐτὰς τὰ περιμενόμενα ὑφάσματα διὰ στηθοδέσμους, λινὰ καὶ μεταξωτά, νέων χρωματισμῶν καὶ ποιότητος ἐξαιρέτου.

Ἡ κ. Καρδινάλ, μεθ' ὅλην τὴν φοβερὰν ὕψωσιν τοῦ συναλλάγματος διατηρεῖ πάντοτε τὰς αὐτὰς ἀπὸ διετίας ὁρισθείσας τιμὰς τῶν στηθοδέσμων της. Ἑπομένως οἱ στηθοδεσμοί της εἶνε σήμερον κατά τι εὐθηνότεροι τῶν ἐκ Παρισίων ὁμοίας ποιότητος.